

մէջ. 1657ին. (Անդ. էջ 400—403). Ս. Յակոբի վանքը կ'ազատէ Յունաց ոսնձգութիւններէն (ՄՁ. թ. 85 և թ. 232): Կայսր. հրովարտակով 1659ին Ապրի 2էլէպիի օժանդակութեամբ. կթղ. և պտրք. Ս. Յակոբի վանքին. զաղտնի համաձայնութեամբ Սոյո Սաչատուր կթղ.ին ձեռքով կաթողիկոս կ'օծուի Հալէպի մէջ 1663ին. այս թուականով չրջաբերականներ կը զրկէ՝ ծանուցանելով իր օծումը. Յիսուսի Քրիստոսի ծառայ Եղիազար կարողիկոս ապաստար Ս. Կիսարիի որդոյ Զեբեդիայ օրհորհարութեամբ: Երուսաղէմի Աստուածատուր Պտրք. և Փ. Մարտիրոս վրդ. Զըրիմցի կը մերժեն Եղիազարը (1665—66). որոնց կը միանայ Յակոբ Դ. Զուղայեցի կթղ.ը. Եղիազարը 12 կանոններով կ'ուղէ հանդարանել Զուղայեցին, բայց չի յաջողիր. Քրիստոսի գերեզմանին վրայ Հայոց պատարագելու վազեմի իրաւունքը վերանաստատելու համար նոր հրովարտակ կ'ստանայ և կթղ.ի օծման հանգէսները Պոլսի մէջ կատարելէ վերջ, 1666ին բազմաթիւ ուխտաւորներով կը դառնայ Երուսաղէմ. նոյն տարին Ս. Յակոբի մէջ և Աստուածայայտնութեան տօնին, Ս. Միւռոն կ'օրհնէ և այն միւռոնէն նուէր կը զրկէ Հռովմայ պապին, ըստ խնդրոյ Հատինաց. իր կոնդակին համաձայն (Արժուակեան էջ 46—49). այս միւռոնը հանուած և օրհնուած էր պտուղէն ա՛յն ձիթենիին որ կը գտնուէր Հայոց Ս. Հրեշտակապետի վանքին մէջ, և ուրուն կապուած էր մեր Փրկիչը իր չարչարանաց գիշերը: Երկու կաթողիկոսաց միջև բանադնացներով և յորդորներով հաշտութիւն գոյացնել անկարելի ըլլալով՝ ժամանակ մը Եղիազար աստանդական կը չրջագայի. և կը յաջողի վերըստին իր հրովարտակը հաստատել տալ և Երուսաղէմ գալ. (1666—1672). 1679ին Յակոբ կթղ.ին վախճանումով Ս. Էջմիածնի միաբանները աղբսագրով մը (Անդ. էջ 50—54) կը հրաւիրեն Եղիազարը ընդունիլ Ամենայն Հայոց հայրապետութիւնը. հրաւէրը կ'ընդունի և կը մեկնի Պոլիս 1680ին. կ'ուղևորի 1682ին Էջմիածին և իրեն կ'ընկերանան Երուսաղէմի միաբաններէն Միւնաս, Նահապետ և այլ վարդապետներ: Եղիազար կթղ. Ս. Յակոբ գտնուած միջոցին 1663ին կը շինէ Ս. Էջմիածնի եկեղեցին, ի յիշատակ փոխման Ս. Կուսին, նոյնպէս Արևդա և Պեհար թաղերուն խուցերը, ըստ այս յիշատակորանի.

«Հազար հարիւր տասներկուսին